

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det bulgarske statsråd og det bulgarske ministerråd vedtog den 30. december 1989 en fælles beslutning, som bl.a. betegnede de siden 1984 truffne foranstaltninger til tvangsassimilering af det tyrkiske mindretal i Bulgarien som en alvorlig krænkelse af borgernes forfatningsmæssigt sikrede lighed og Bulgariens internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Beslutningen pålagde statens myndigheder at tage skridt til at standse alle krænkelse af borgernes ret til frit at vælge navn, religion og sprog samt til at opretholde deres skikke. Myndighederne skulle ligeledes sikre alle bulgarske borgeres mulighed for uden diskrimination at udøve deres rettigheder i henhold til forfatningen og lovgivningen.

Statsrådet og ministerrådet anbefalede, at nationalforsamlingen vedtog en resolution om disse emner og bidrog til at etablere en dialog med alle kredse i befolkningen. Desuden blev der appelleret til alle bulgarske borgere om ved ansvarsbevidsthed og social forståelse at medvirke til national enhed og forsoning.

I dagene umiddelbart efter lanceringen af den bulgarske regerings forsoningspolitik over for det tyrkiske mindretal reagerede dele af den bulgarske befolkning med demonstrationer og strejker. Situationen ser imidlertid nu ud til at være ændret væsentligt. Fem dages forhandlinger mellem myndighederne og repræsentanter for den organiserede opposition, for bulgarske »nationalister« og for det tyrkiske mindretal har således resulteret i enighed om en række forslag, som imødekommer mindretallets ønsker om udøvelse af menneske- og frihedsrettigheder. Forslagene blev den 15. januar 1990 tiltrådt af nationalforsamlingen, der senere ventes at vedtage den nødvendige følgelovgivning.

Regeringen finder, at den nye bulgarske statsledelses beslutninger er betydningsfulde skridt på vejen mod en anerkendelsesværdig forbedring af menneskerettighedssituationen for det tyrkiske mindretal i Bulgarien. Det er bemærkelsesværdigt, at den organiserede opposition i Bulgarien fra første færd har støttet regimet i denne sag, og det er tilfredsstillende, at der nu synes at være opnået national enighed om mindretallets fremtidige vilkår.

Under de nu foreliggende omstændigheder ser regeringen ikke behov for at forfølge sagen.

Spm. nr. S 411

Til *udenrigsministeren* (24/1 90) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan udenrigsministeren oplyse, hvor mange dræbte der var den umiddelbare følge af omvæltningen i Rumænien, og hvor mange dræbte der var det umiddelbare resultat af USA's invasion i Panama?«

Begrundelse

Dræbte her og dræbte dér tæller øjensynlig ikke lige meget. Den rumænske regering har ifølge det franske nyhedsbureau AFP oplyst, at antallet af dræbte som følge af omvæltningen var i alt 740. Tallet er i skærende modstrid med de tilsyneladende voldsomt overdrevne oplysninger, udenrigsministeren tidligere har givet.

Samtidig vokser skønnet over antallet af dræbte som følge af USA's invasion i Panama fra dag til dag. Fra at være få hundrede har den tidligere amerikanske justitsminister Ramsay Clark nu anslået antallet af dræbte som følge af invasionen til »måske 7.000«. Rektor for universitetet i Panama, Cecilio Simon, har anslået antallet af *civile* dræbte til over 5.000.

Udenrigsministerens og for den sags skyld de danske massemediers yderst forskellige reaktion på disse krigshandlinger er ubehagelig at tænke på.

Svar (7/2 90):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet er ikke i besiddelse af andre opgørelser over de dræbte i de to – i øvrigt vidt forskellige – tilfælde end de varierende oplysninger, der også er nået medierne. Netop derfor blev det i begge situationer fra dansk side stede understreget, at det var vanskeligt at skaffe sig fuld klarhed over forholdene.

Spm. nr. S 427

Til *sundhedsministeren* (26/1 90) af:

Helge Sander (V):

»Har ministeren planer om at skabe bedre forudsætninger inden for idrætten for at komme misbruget af ulovlige stimulanser til livs?«